

OLAVI KOIVU
KUNINKAAN
PÄÄ

KUNINKAAN PÄÄ

© 2024 Olavi Koivu

Taitto & Kansi: Books on Demand

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 9789528086628

KUNINKAAN
PÄÄ

Nuoret leikkasivat kuninkaan päätä irti varastorakennuksen katolla. He olivat selvästikin humalassa. Kukaan ei tekisi selvin päin mitään sellaista.

Mainos, jonka kimpussa nuoret hääräsivät, esitti kuningasta valkoisen ratsun selässä, aivan kuin hallitsija olisi ollut taivaallinen soturi ja supersankari, joka oli laskeutunut maan päälle kansalaisten turvaksi. Samanlaisia uskonnollisävytteisiä ja vahva johtaja kuvastolla mässäileviä mainoksia oli ripoteltu ympäri kaupunkia. Kuningas leijui pilvissä kuin enkeli. Kuningas paini tiikereiden kanssa. Kuningas seisoi järkähtämättömänä voittamattoman armeijansa edessä. Mainokset olivat täyttä propagandaa. Kuningas ei ollut mitään muuta kuin diktaattori ja murhaaja ja kaikki, jotka uskalsivat ajatella itse, tiesivät sen.

Kasi kutsui Nimoa radiolla.

– Voimmeko jatkaa?

Nimo seurasi huvipuiston luolassa tapahtumia, ohjasi kameroilla varustettuja pienoiskoptereita ja tarkkaili radioliikennettä.

– Reitti selvä. Voitte jatkaa.

Kasi ja Qoldi irtautuivat puiden varjosta ja laskeutuivat heinien valtaamaa rinnettä alas. Viimeksi oli satanut parisen vuotta sitten, joten maa oli kuivaa ja pölyysi ikävästi. Edessä avautuva kymmenen hehtaarin alue oli täynnä varastorakennuksia, mutta Kasi ja Qoldi olivat kiinnostuneita vain yhdestä. Siitä, joka sijaitsi nuorisojoukon valloittaman rakennuksen naapurissa täynnä autoja ja moottoripyöriä.

Kaverukset pysähtyivät tarkkailemaan tilannetta kaksikerroksisen hallin nurkalle. Hiljainen katu värisi lamppujen alla. Ketään ei näkynyt. Ainoa häiriötekijä oli kuninkaanlinna,

joka loisti täydessä valaistuksessa kauempana vuoren rinteellä. Kuningas luuli varmaan olevansa Jumala, joka seurasi norsunluutornistaan alaistensa liikkeitä. Taivasta ja tähtiä ei näkynyt, koska naapurimaan delegaation aluksen jäänteet leijuvat kaupungin yllä. Maat neuvottelivat kauppasopimuksista, mutta kun siitä ei tullut mitään, kuningas sekosi ja tuhosi aluksen. Maiden välit olivat olleet siitä lähtien vähintäänkin tulehtuneet, mutta sota sentään onnistuttiin välttämään, kiitos naapurivaltioiden, jotka liennyttivät ahkerasti tilannetta. Kuningas voisi puhdistaa taivaan roskasta vaikka heti, mutta se oli hänen tapansa kertoa vastustajille, miten kävi, jos ja kun yritti taistella häntä vastaan.

Kasi ja Qoldi olivat jo suuntaamassa kadun yli, kun tielle kurvasi kymmenittäin poliisiautoja ja taivas täyttyi kopte-reista. Hieman ylimitoitettu operaatio muutaman nuoren vuoksi, mutta tällaista tämä oli. Kuningas oli lisännyt poliisien määrää järjettömästi ja pienempääkin rikkomusta tukahdutti aina törkeän kokoinen poliisijoukko. Liiotellulla voimankäytöllä haluttiin myös lähettää viesti. Leiki kanssamme ja teemme elämästäsi helvetin.

Kaverukset piiloutuivat mustaksi palaneen auton taakse ja kutsuivat Nimoa. Yhteyksiä häirittiin, eikä linjan toisesta päästä kuulunut mitään. Poliisit ajoivat ohi miljoonaa, ja Kasi oli jo säntäämässä nuorten avuksi, kun Qoldi pysäytti hänet. Osa poliiseista oli jo nuorten kimpussa, ja aseet ja pamput viuhuivat ilmassa. Nuoret yrittivät puolustautua, mutta poliisit käyttäytyivät todella aggressiivisesti. Sitten tummahiuksinen nainen, varmasti joku salaisen poliisin edustajista, nousi muskeli-autosta, otti järkyttävän kokoisen aseensa kotelosta ja ampui nuoret kylmästi.

– Ei ole todellista, Kasi kuiskasi, mutta Qoldi ei ollut kuulemassa. Kaveri seiso i kauempana katulampun alla, poimi

kultakolikon maasta ja pyöritteli sitä kädessään kuin hypnoosissa. Kasi jupisi vihaisesti jotain, juoksi Qoldin luo ja repi mukaansa.

Salaisen poliisin kapteeni, Greiz K, käveli täristen autolleen. Näinkin monen eliminoinnin jälkeen voisi luulla, että veren näkemiseen olisi jo tottunut, mutta Greiz kiihottui joka kerta vain enemmän. Hän nojasi kaksin käsin auton konepeltiin, näki Kasin ja Qoldin katoavan varastojen varjoihin ja repäisi tutkan vyöltään. Ei tunnistusta, tutkan näytölle ilmestyi.

– Täällä on pari epäilyttävää tyyppiä, joita tutka ei tunnista, Greiz sanoi.

– Terroristeja, linjan toisesta päästä kuului.

– Aivan varmasti. Seuraan heitä, Greiz sanoi, syöksyi yönmustaan muskeliautoon ja kurvasi renkaat vinkuen paikalta.

Likainen, pimeä kaupunki oli täynnä epäoikeudenmukaisuutta, köyhyyttä, vihaa ja huumeita. Saastesumuun katoavien pilvenpiirtäjien mainostauluissa pyöri kuvia poliiseista ja sotilaista, jotka suojelivat kansalaisia terroristeilta, eli kaikilta, jotka vastustivat kuningasta. Mainostaulujen sisältö oli täyttä propagandaa. Terroristit olivat alipalkattuja amatöörinäyttelijöitä, rikollisia, tai vain huono-onnisia kansalaisia, jotka sattuivat olemaan väärässä paikassa väärään aikaan. Kuningas puolestaan oli rikollispomo, joka vangitsi mielivaltaisesti ja yleensä ilman minkäänlaista näyttöä kansalaisia. Hän ei edes ollut kuningas. Maassa ei ollut milloinkaan ollut monarkiaa eikä ollut vielääkään. Hallitsija vain sattui rakastamaan titteliä ja vaati itseään kutsuttavan kuninkaaksi. Jos niin ei tapahtunut, pää poikki.

Kuningas, Quintin Levi, oli rikollinen jo kauan ennen väkivaltaista valtaannousuaan. Hän myi armeijassa huumeita ja aseita, kiristi ja murhasi ja teki samaa varmasti vieläkin. Kyberarmeija ja vihapuheen aggressiivinen levittäminen olivat myös lähellä hänen sydäntään. Quintin nautti usuttaessaan ihmisiä toistensa kimppuun. Vihapuheella oli kuitenkin tärkeämpikin tarkoitus. Kun kansalaiset tappelivat keskenään, kuninkaan epämääräiset tekemiset jäivät huomiotta.

– Poliisit ovat menneet täysin sekaisin. Kunpa voisimme tehdä jotain, Kasi sanoi.

– Tiedän. Ei kuitenkaan juuri nyt. Nähdään Nimon luona.

Kasi, Nimo ja Qoldi olivat ystäväystyneet vankilassa kolme vuotta sitten. Kuningas oli murhannut Kasin isän, Kasi oli siitä varma, ja hän raivosi asiasta viranomaisille aina kun mahdollista ja päätyi monesti sekoilujensa vuoksi vankilaan.

Kasi ei ollut ennen Qoldiin ja Nimoon tutustumista tehnyt mitään rikollista, mutta ystäväystymisen jälkeen hyppy toiselle puolelle sujui suhteellisen vaivattomasti. Mitä muuta-kaan hän olisi tehnyt? Liittynyt poliisivoimiin tai armeijaan, ne kun tuntuivat olevan ainoat uramahdollisuudet, ei kiitos. Päätöstä helpotti myös se, että kaverukset ryöstivät vain kuninkaan lähipiiriläisiltä, eli heiltä, jotka olivat hankkineet omaisuutensa rikollisin keinoin. Äkkiseltään voisi luulla, että kyseinen ryhmä suojeli rahojaan viimeiseen asti, mutta totuus oli toinen. Kuninkaan lakeijat saattoivat humalassa hylätä kal-liita autoja kadulle ja unohtaa huumetokkurassa talojen ovia auki. Kaverusten tarvitsi vain kulkea perässä ja poimia tavara mukaansa. Tosiasiassa näin kävi äärimmäisen harvoin, ja kolmikko näki paljon vaivaa keikkojen eteen. Kyseinen ryhmä oli kuitenkin moraalisesti helpompi vaihtoehto, kuin laillisesti ja kovalla työllä omaisuutensa ansainnut pieni väestönosa, joka myös suojeli varallisuuttaan tarkemmin. Kaverukset myös lahjoittivat ison osan tuloistaan salaisille, kielletyille kouluille, vastarintaliikkeelle, sekä orpoja ja tyttöjä tukeville järjestöille. Kuninkaan koulut aivopesivät ja muokkasivat lapsista hallitsijalle lojaaleja sotilaita, työttömyys kukoisti, ja abortti oli rikos, joten lapsia päättyi suurilukuisesti kadulle. Naisilla taas ei ollut minkäänlaisia oikeuksia. Kotiäitejä lukuun ottamatta suurin osa työskenteli kuninkaan lähipiirin viihdyttäjinä.

Kasi ja Qoldi kohtasivat suljetun huvipuiston luona jätti-läismäisen mainostaulun varjossa. Kukaan ei ollut seurannut heitä, ainakaan he eivät olleet nähneet ketään. Kaverit menivät lähes umpeen kasvaneesta portista sisään. Huvipuiston laitteet ja rakennukset mätänivät pystyyn. Kaikkialla kasvoi heinää, ja maailmanpyörän korit kirskuivat korkeuksissa. Tuulisempänä päivänä laite vielä kaatuisi jonkun päälle.

Puisto oli suljettu sen jälkeen, kun Nimon setä hyppäsi

linnan katolta alas. Perheet istuivat aukion laidalla hattaraa syöden, nuoret rullalautailivat siellä täällä, ja setä putosi suihkulähteen viereen. Huvipuisto ei ollut milloinkaan ollut mikään kultakaivos, mutta sedän kuoleman jälkeen kävijämäärät romahtivat täydellisesti ja puisto suljettiin.

Linna siinsi mustana kaupungin valoja vasten, kaksoistornit kurottivat tähtitaivaalle ja muuri sahasi todellisuutta. Linna oli ollut täynnä kauppoja, ravintoloita ja toimistoja. Kasi ja Qoldi pujahtivat rähjäiseen hampurilaisravintolaan, suuntasivat keittiön läpi portaille ja menivät sedän toisen kerroksen toimistoon. Katonrajaan piilotettu kamera aktivoitui nähdessään kaverit, salaovi avautui ja he astuivat hissiin. Salaovet, salakäytävät ja maanalaiset luolat olivat aina olleet sedän juttu. Niitä oli kaikkialla, kotona, kesähuvilalla ja tietenkin huvipuistossa.

Hissi laskeutui maan alle, ovet avautuivat, ja Kasi ja Qoldi menivät Nimon luo. Nimo hääräsi pimeässä tietokoneen kimpussa. Hän ei nukkunut eikä syönyt koskaan, tai siltä se joskus tuntui. Kasi sytytti valot. Takaseinä hohti sinisenä monitoreista, ja Nimon kasvot erottuivat kalpeina mustan tukkasotkun seasta.

Nimo oli rikkaasta perheestä, öljyä, kivihiiltä ja kultaa. Hän asui suuressa kartanossa kaupungin länsilaidalla muiden ökyrikkaiden kanssa. Alue oli suljettu yhteisö. Rikkaat seurustelivat rikkaiden kanssa ja vanhemmat, vanhempien ystävät ja heidän lapsensa olivat täysiä idiootteja, ainakin Nimon mielestä. Diktaattori johti maata, luontoa tuhottiin ja kaikki kärsivät, eivätkä vanhemmat, tai kukaan muukaan tehnyt mitään, vaikka juuri he olisivat voineet vaikuttaa asiaan. Setä oli ainoa hyvä tyyppi, keksijä ja sekopää. Masennukset tulivat ja menivät, mutta itsemurha tuli täysin puskista. Nimo vieraili usein setänsä luona, joskus melkein asui ja oppi samalla

Diktaattorin sortohallinto hatuttaa rajusti. Kaverukset Kasi, Nimo ja Qoldi kapinoivat vastaan ja ryhtyvät lain-suojattomiksi. Heidän sääntönsä ovat selvät. Kohteiksi valitaan vain hallitsijan hämäräbisnesten avulla rikastuneita ja tuloilla autetaan orpoja, salaisia kouluja ja muita hullun diktaattorin vainoamia. Eräältä keikalta löytyy yllättäen kartta, joka saattaa olla arvokas. Qoldi ja Nimo juhliivat, Kasi ei. Hän pelkää, että kyseessä on vedätys. Kun poliisi pääsee kaverusten jäljille, kolmikko suuntaa kartan kanssa tuhotulle aavikolle, osaamatta edes aavistaa, mikä heitä siellä odottaa.

BoD

